

PRELAZNI ELEMENTI

©TMF

PRELAZNI ELEMENTI

ELEMENTI od 3. do 11. grupe SA
DELIMIČNO POPUNJENIM:

d-ORBITALAMA

- prvi prelazni niz (elementi 4. periode)
- drugi prelazni niz (elementi 5. periode)
- treći prelazni niz (elementi 6. periode)
- četvrti prelazni niz (elementi 7. periode)

A standard periodic table where the transition metals (d-block elements) are highlighted in red. The red-highlighted area includes groups 3 through 12, which correspond to the four series of transition metals mentioned in the text.

f-ORBITALAMA

- lantanoidi
- aktinoidi

ELEMENTI 12. grupe (grupa cinka)
NISU prelazni elementi, ali spadaju
u d-elemente – imaju **potpuno**
popunjene d-orbitale!

Uslov je da su d-orbitale **delimično** popunjene,
bilo u elementarnom stanju bilo u jedinjenjima. ^{©TMF}

ELEMENTI 4. PERIODE

Sc

Ti

V

Cr

Mn

Fe

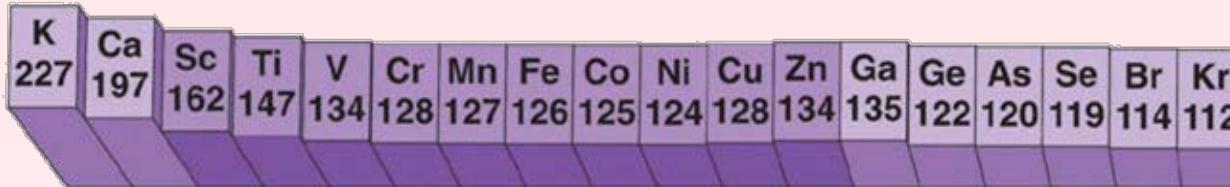
Co

Ni
©TMF

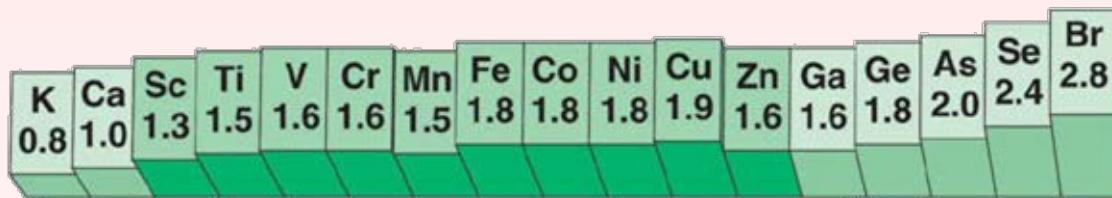
Cu

Zn

TREND OVI PROMENA OSOBINA - elementi 4. periode

ATOMSKI RADIJUS (pm)

ELEKTRONEGATIVNOST

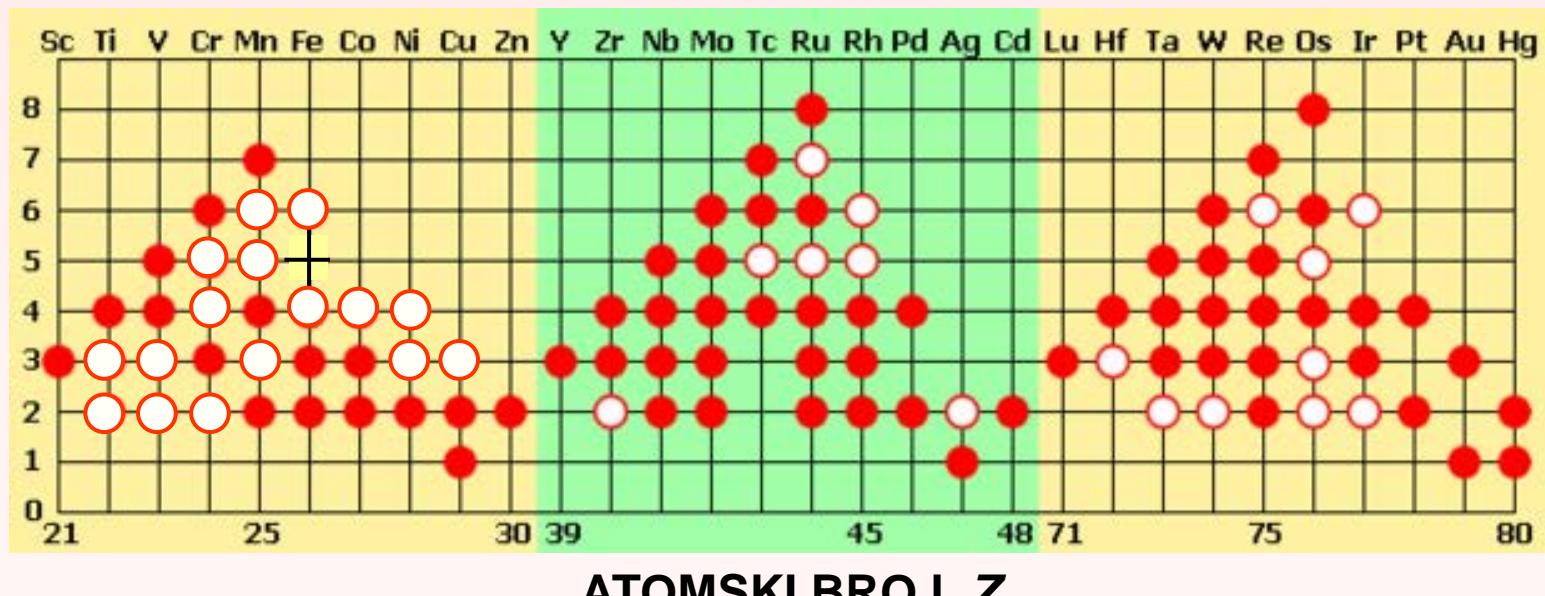
ENERGIJA PRVE JONIZACIJE (kJ mol^{-1})

PROMENE SU MNOGO MANJE NEGO KADA SE POREDE ELEMENTI
GLAVNIH GRUPA - VELIKA SLIČNOST I PO HORIZONTALI!
©TMF

ZAJEDNIČKA SVOJSTVA PRELAZNIH ELEMENATA:

1. SVI PRELAZNI ELEMENTI SU METALI - **PRELAZNI METALI** (zbog d-elektrona imaju više TT i TK, tvrđi su i bolje provode struju i toplotu nego metali glavnih grupa)
2. SKORO SVI PRELAZNI ELEMENTI GRADE JEDINJENJA U KOJIMA POSTOJI JON M^{2+}

OKSIDACIONI BROJ

3. SKORO SVI PRELAZNI ELEMENTI GRADE VIŠE VRSTA JEDINJENJA SA RAZLIČITIM STEPENIMA OKSIDACIJE

ZAJEDNIČKA SVOJSTVA PRELAZNIH ELEMENATA, dalje:

4. SVI PRELAZNI ELEMENTI GRADE KOMPLEKSNA JEDINJENJA
5. VEĆINA JEDINJENJA I JONA PRELAZNIH ELEMENATA JE OBOJENA – zbog cepanja energetskih nivoa d-orbitala pod uticajem liganada

6. NEKA JEDINJENJA PRELAZNIH ELEMENATA SU PARAMAGNETIČNA - zbog nesparenih elektrona

ZAJEDNIČKA SVOJSTVA PRELAZNIH ELEMENATA, dalje:

7. OSIM PLEMENITIH METALA (PLATINSKI METALI, ELEMENTI GRUPE BAKRA I ŽIVA), SVI PRELAZNI ELEMENTI IMAJU NEGATIVNE VREDNOSTI E^\ominus - lako reaguju sa kiselinama, mada ih kiseline čiji anjoni imaju oksidaciona svojstva pasiviraju

M ²⁺ (4. perioda)		E^\ominus , V
Ti ²⁺ (aq)+2e ⁻		Ti(s) -1.63
V ²⁺ (aq)+2e ⁻		V(s) -1.19
Cr ²⁺ (aq)+2e ⁻		Cr(s) -0.91
Mn ²⁺ (aq)+2e ⁻		Mn(s) -1.18
Fe ²⁺ (aq)+2e ⁻		Fe(s) -0.44
Co ²⁺ (aq)+2e ⁻		Co(s) -0.28
Ni ²⁺ (aq)+2e ⁻		Ni(s) -0.25
Cu ²⁺ (aq)+2e ⁻		Cu(s) 0.34
Zn ²⁺ (aq)+2e ⁻		Zn(s) -0.76

8. SAMI PRELAZNI ELEMENTI I MNOGA NJIHOVA JEDINJENJA (oksiđi i kompleksi) IMAJU KATALITIČKA SVOJSTVA

...

HROM, Cr (ELEMENT 6. GRUPE)

- hrom i hromni čelici koriste se kao konstrukcioni materijali u hemijskoj industriji i u domaćinstvu (zbog velike tvrdoće i hemijske otpornosti - „nerđajući“)
- hromiranje – prevlačenje drugih metala tankim slojem hroma

©TMF

Cr: $3d^54s^1$ (ne $3d^44s^2$!!!)

- OKSIDACIONI BROJEVI: **II, III, VI**

Cr(III) - najstabilnije oksidaciono stanje hroma

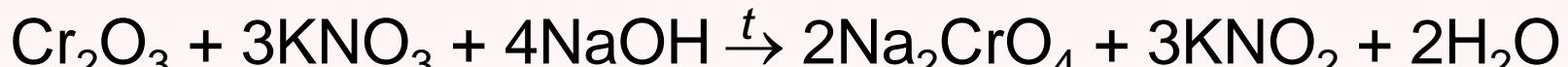
Cr₂O₃(s) – zelen

- dobija se termičkim razlaganjem $(NH_4)_2Cr_2O_7$ ili zagrevanjem Cr(OH)₃
- nerastvorljiv u vodi, nerastvorljiv u kiselinama i bazama

„kiselo topljenje”: Cr₂O₃ + 3K₂S₂O₇ \xrightarrow{t} Cr₂(SO₄)₃ + 3K₂SO₄

„alkalno topljenje”: Cr₂O₃ + 2NaOH \xrightarrow{t} 2NaCrO₂ + H₂O

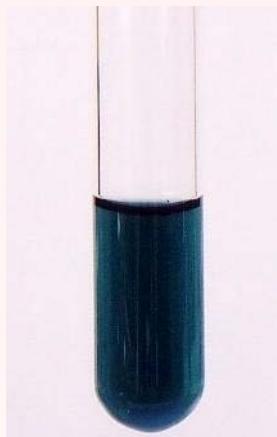
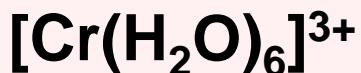
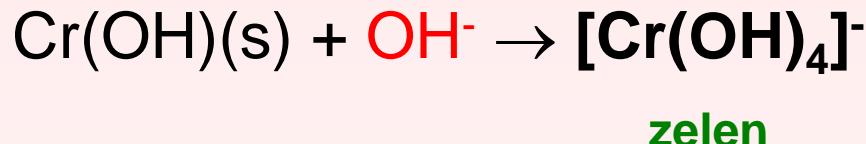
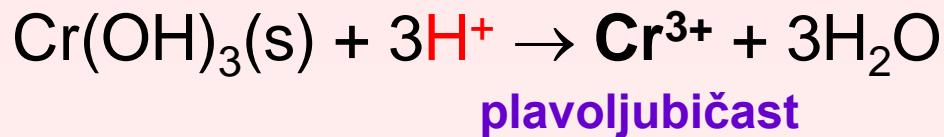
„oksidaciono alkalno topljenje”:

Cr(III), dalje...

Cr(OH)₃(s)

- slabo rastvorljiv
- amfoteran

- soli su najčešće **zelene** boje
- hidrolizuje **KISELO!**
- gradi stipse, KCr(SO₄)₂·12H₂O – hromna stipsa
- gradi komplekse (KB = 6)

Cr(VI)

CrO₃(s) – crven

- dobija se iz koncentrovanih rastvora dihromata:

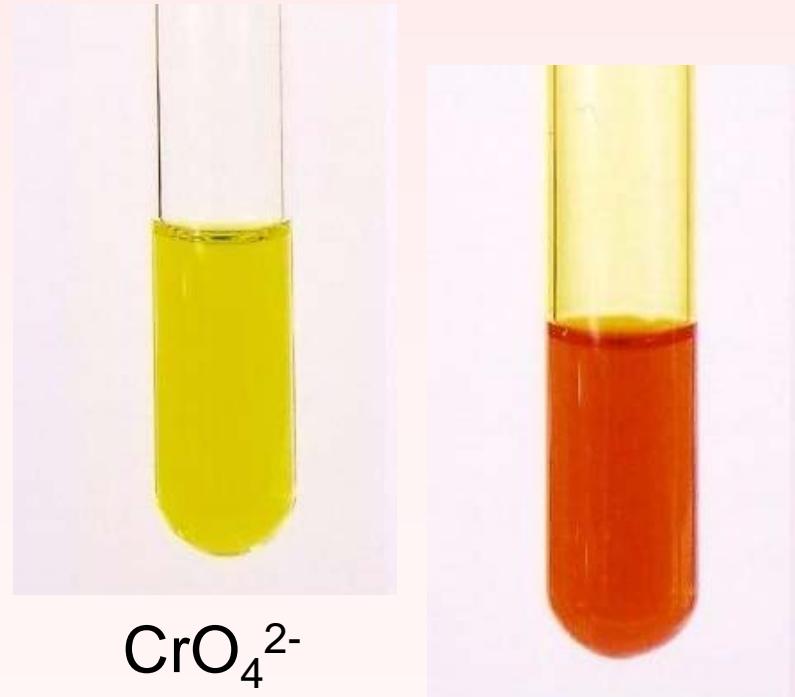

- dobro se rastvara u vodi (anhidrid hromne i dihromne kiseline: $3CrO_3 + 2H_2O \rightarrow H_2CrO_4 + H_2Cr_2O_7$)

H₂CrO₄, HROMNA KISELINA

(soli: **HROMATI**)

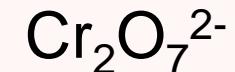
$$K_{a,1} = 1,8 \quad K_{a,2} = 1,3 \cdot 10^{-6}$$

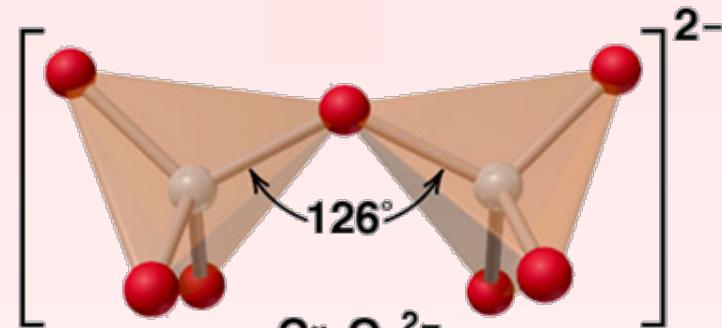
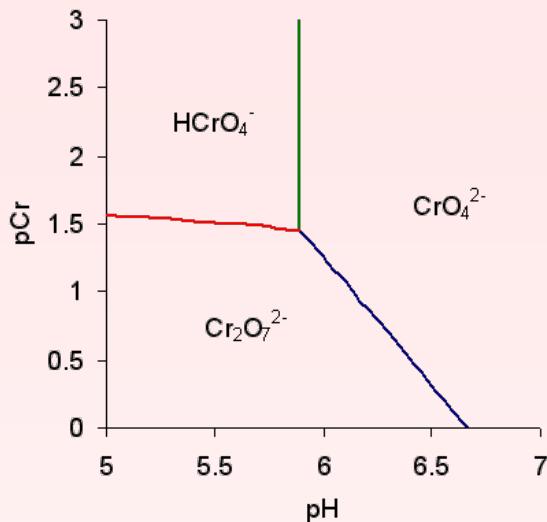
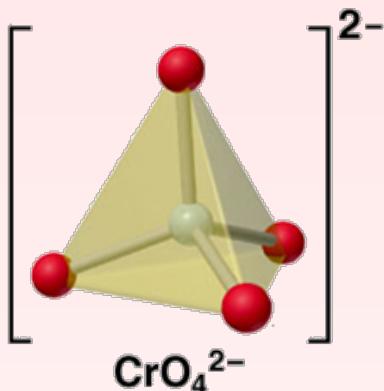
H₂Cr₂O₇, DIHROMNA KISELINA

(soli: **DIHROMATI**)

$$K_{a,1} > 10 \quad K_{a,2} = 2,3 \cdot 10^{-2}$$

Cr(VI), dalje...

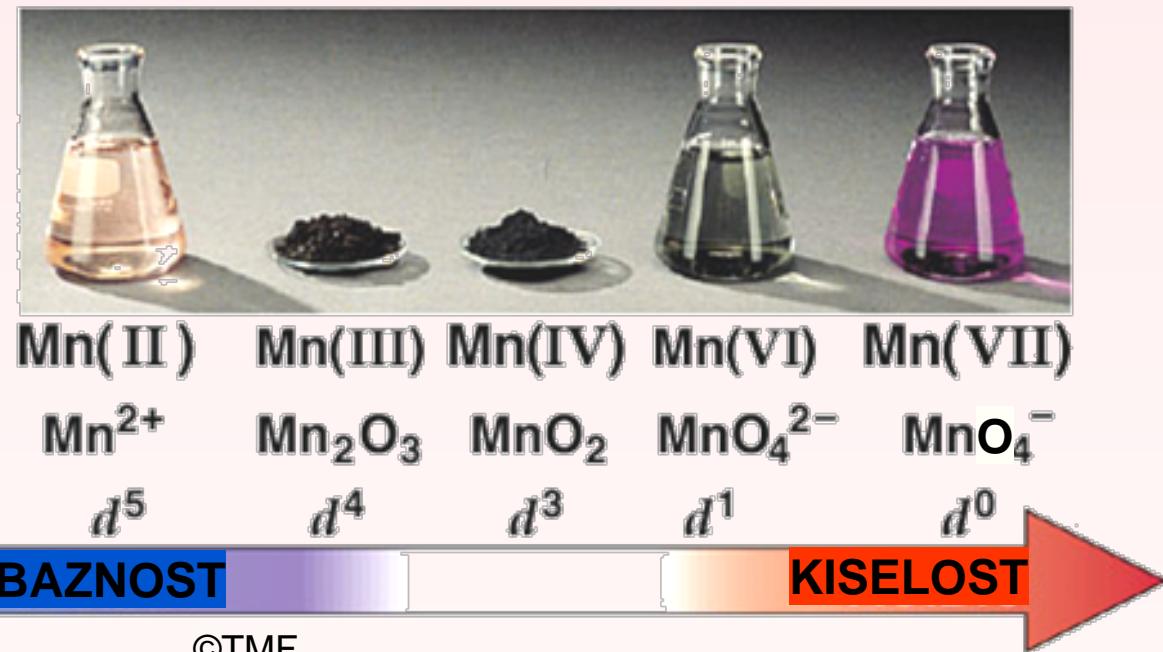
- **HROMATI** imaju znatno **manje K_s** od **DIHROMATA**, tako da pri dodatku Ag^+ , Pb^{2+} ili Ba^{2+} u rastvore $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ dolazi do taloženja **HROMATA** (Ag_2CrO_4 , PbCrO_4 , BaCrO_4)
- $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ **vrlo jako O.S.** u kiseloj sredini:
$$\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-} + 14\text{H}^+ + 6\text{e}^- \rightleftharpoons 2\text{Cr}^{3+}_{\text{CTMFE}} + 7\text{H}_2\text{O} \quad E^\ominus = 1,38 \text{ V}$$

MANGAN, Mn (ELEMENT 7. GRUPE)

- najvažniji minerali Mn: **piroluzit**, MnO_2 , **hausmanit**, Mn_3O_4 i **rodochrozit**, MnCO_3
- više od 90 % Mn se koristi za legiranje čelika
- najpoznatija legura Mn: *feromangan* (80 % Mn i Fe_2O_3)

Mn: $3d^54s^2$

- OKSIDACIONI
BROJEVI:
II, III, IV, VI, VII

Mn(II) – najstabilnije oksidaciono stanje u kiseloj sredini

$\text{Mn}^{2+}(\text{aq})$ – bledoružičast

- reaguje sa OH^- i nastaje $\text{Mn(OH)}_2(\text{s})$

$\text{Mn(OH)}_2(\text{s})$

- bele boje, NEMA amfoterna svojstva
- spontano se oksidiše sa O_2 iz vazduha i nastaje $\text{MnO}_2(\text{s})$

Mn(II)-jedinjenja mogu da se oksidišu do viših oksidacionih stanja samo sa **VRLO JAKIM O.S!**

Mn²⁺-jon gradi komplekse (KB = 6)

©TMF

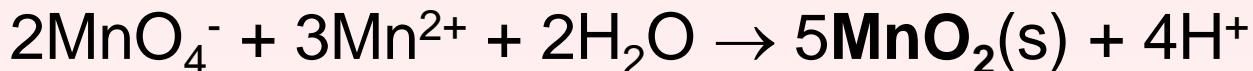

Mn^{2+}

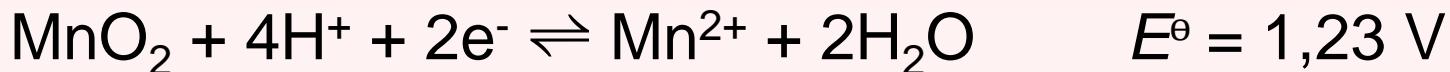
Mn(IV) - jedinjenja stabilna u neutralnoj i slabo baznoj sredini

MnO₂(s)

- crn (dehidratisan) ili mrk (dobijen iz vodenih rastvora)
- dobija se oksidacijom Mn(II)-jedinjenja u baznoj sredini ili sinproporcionalnim Mn(VII)- i Mn(II)-jedinjenjem:

- MnO₂ vrlo jako O.S. u kiseloj sredini:

- u reakciji sa HCl(konc.) MnO₂ NE daje Mn(IV)-soli:

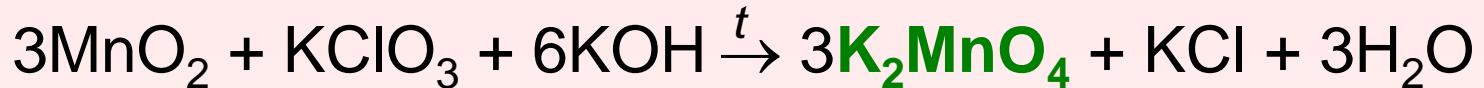
- u reakciji sa H₂SO₄(konc.) nastaje O₂:

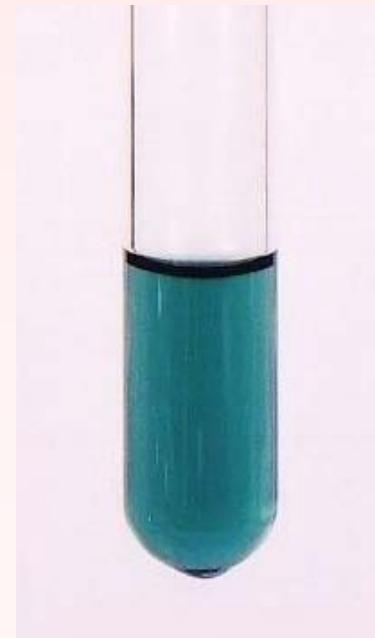
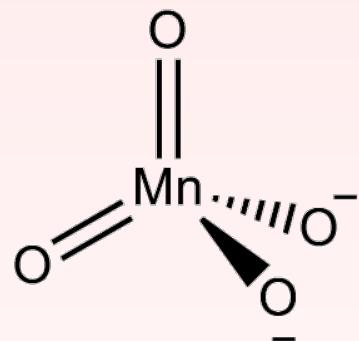
Mn(VI) - jedinjenja malog značaja

(osim kao međuproizvodi pri dobijanju KMnO_4)

- dobijaju se **alkalnim topljenjem** Mn(II)-jedinjenja ili MnO_2 u prisustvu **jakog O.S.** (KClO_3 , KClO , KNO_3):

$\text{MnO}_4^{2-}(\text{aq})$, manganat-jon, zelen

- MnO_4^{2-} vrlo jako O.S

(redukuje se do Mn^{2+} u kiseloj sredini
i do MnO_2 u neutralnoj sredini)

- MnO_4^{2-} može da se oksidiše do MnO_4^-
sa jakim O.S. (npr. Cl_2)

Mn(VI)-jedinjenja, dalje ...

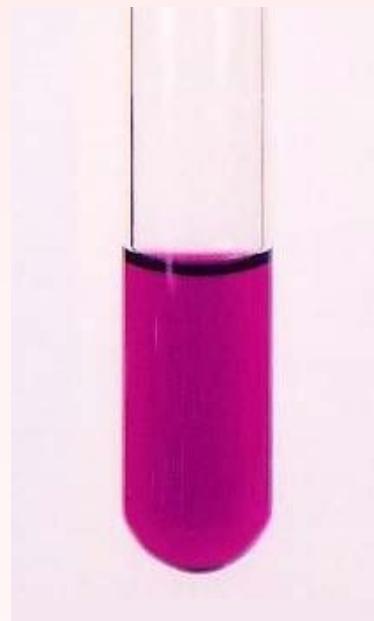
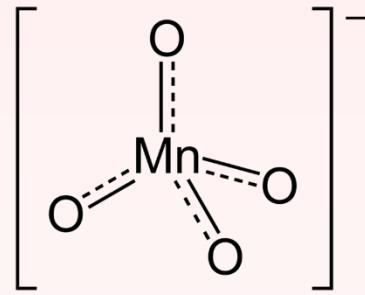
- MANGANATI su stabilni u **vrlo baznoj sredini**
- dodatak kiseline dovodi do trenutnog disproporcionalisanja manganata:

Mn(VII)

MnO_4^- (aq), permanganat-jon, ljubičast

- PERMANGANATI se dobijaju oksidacijom Mn-jedinjenja sa nižim oksidacionim brojevima **u kiseloj sredini** pomoću jakih O.S. (PbO_2 , $\text{S}_2\text{O}_8^{2-}$, ...)

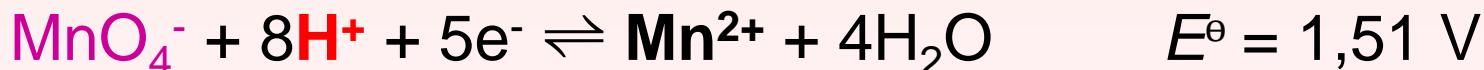
MnO_4^-

Mn(VII)-jedinjenja, dalje ...

- PERMANGANATI se čuvaju u tamnim bocama i rastvori treba da budu neutralni ili blago alkalni, jer se sporo razlažu u kiseloj sredini (svetlost katališe reakciju):

- MnO_4^- vrlo jako O.S. (oksidaciona sposobnost zavisi od sredine):

OBRATITI PAŽNJU NA REAKCIJE Mn-JEDINJENJA U
ZAVISNOSTI OD pH PRIKAZANE ŠEMATSKI
(Opšta hemija, II deo, Hemija elemenata, D. Poleti)!

ELEMENTI 8., 9. I 10. GRUPE

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	
3 Li 6,941	4 Be 9,012	11 Na 22,99	12 Mg 24,30	19 K 39,10	20 Ca 40,08	21 Sc 44,96	22 Ti 47,88	23 V 50,94	24 Cr 52,00	25 Mn 54,94	26 Fe 55,85	27 Co 58,93	28 Ni 59,69	29 Cu 63,55	30 Zn 65,39	31 Ga 69,72	32 Ge 72,61	He 4,003
37 Rb 85,47	38 Sr 87,62	39 Y 88,91	40 Zr 91,22	41 Nb 92,91	42 Mo 95,94	43 Tc (98)	44 Ru 101,1	45 Rh 102,9	46 Pd 106,4	47 Ag 107,9	48 Cd 112,4	49 In 114,8	50 Sn 118,7	51 Sb 121,8	52 Te 127,6	53 I 126,9	Xe 131,3	
55 Cs 132,9	56 Ba 137,3	57 La 138,9	72 Hf 178,5	73 Ta 180,9	74 W 183,8	75 Re 186,2	76 Os 190,2	77 Ir 192,2	78 Pt 195,1	79 Au 197,0	80 Hg 200,6	81 Tl 204,4	82 Pb 207,2	83 Bi 209,0	84 Po (209)	85 At (210)	86 Rn (222)	
87 Fr (223)	88 Ra 226,0	89 Ac 227,0	104 Rf (261)	105 Db (262)	106 Sg (266)	107 Bh (264)	108 Hs (277)	109 Mt (268)	110 Ds (271)	111 Rg (272)	112 Cn (285)	113 Uut (284)	114 Fl (289)	115 Uup (288)	116 Lv (293)	117 Uus (-)	118 Uuo (294)	

LANTANOIDI

AKTINOIDI

TRIJADA
GVOŽĐA

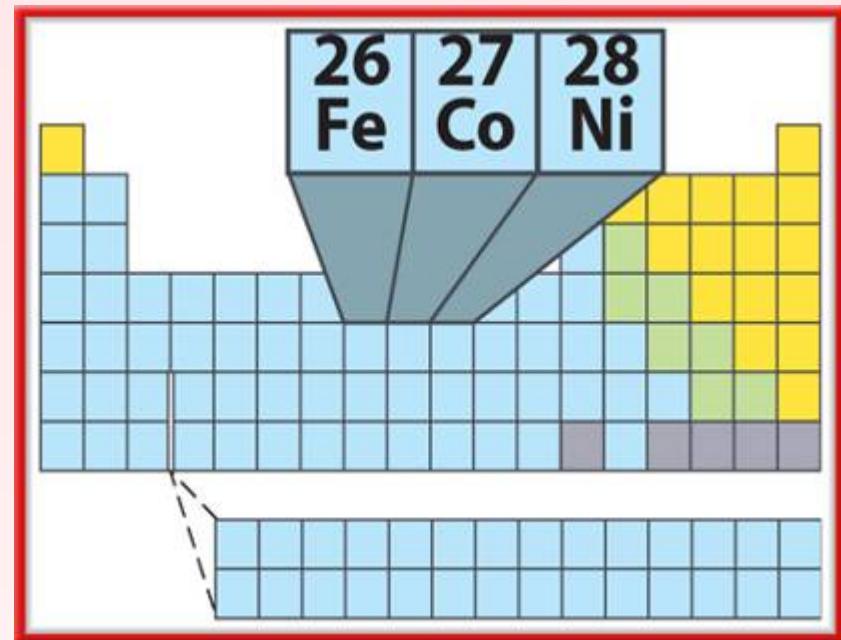

58 Ce 140,1	59 Pr 140,9	60 Nd 144,2	61 Pm (145)	62 Sm 150,4	65 Tb 157,2	66 Dy 158,9	67 Ho 162,5	68 Er 164,9	69 Tm 167,3	70 Yb 168,9	71 Lu 173,0	
90 Th 232,0	91 Pa 231,0	92 U 238,0	93 Np (237)	94 Pu (244)	96 Sm (247)	97 Bk (247)	98 Cf (251)	99 Es (252)	100 Fm (257)	101 Md (258)	102 No (259)	103 Lr (262)

PLATINSKI
METALI
©TMF

TRIJADA GVOŽĐA: Fe, Co i Ni

FEROMAGNETIZAM – pojava snažne interakcije supstance sa spoljašnjim magnetnim poljem (objašnjava se prisustvom **nesparenih** e^- i orientacijom njihovih spinova u istom smeru pri čemu nastaju „magnetni domeni” gde svi atomi imaju isto orijentisane spinove)

Feromagnetska svojstva opadaju u nizu: Fe > Co > Ni

(M) **Fe**: [Ar]3d⁶4s² **Co**: [Ar]3d⁷4s² **Ni**: [Ar]3d⁸4s²

OKSIDACIONI BROJEVI:

- II** (Fe, Co, Ni)
- III** (Fe, Co)

- sjajni, srebrnaste boje

- jedino Fe intenzivno korodira na vazduhu!
- sva tri metala lako reaguju sa kiselinama

- u nizu Fe-Co-Ni opada stabilnost M(III), a raste stabilnost M(II)-jedinjenja
- sa porastom oksidacionog broja raste kovalentni karakter veza
- $[M(H_2O)_6]^{2+}$ su slabe katjonske kiseline (slabo hidrolizuju!);
- **[Fe(H₂O)₆]³⁺ jako hidrolizuje!**
- grade ogroman broj kompleksa

GVOŽĐE

Primena: sirovo gvožđe i čelici (gvozdeno doba)!!!!

- lako reaguje sa kiselinama

(sa kiselinama čiji anjon nema oksidaciona svojstva, Fe se oksidiše do **Fe²⁺**; sa HNO₃ i H₂SO₄ Fe se oksidiše do **Fe³⁺**)

KOROZIJA (rđanje) - u prisustvu H₂O, O₂ i nekog elektrolita

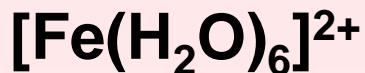
Osnovni proizvodi korozije su:

Fe₂O₃·xH₂O i hidroksid-oksid, **FeO(OH)**, ali zbog jednostavnijeg prikazivanja jednačina pišemo **Fe₂O₃·3H₂O**

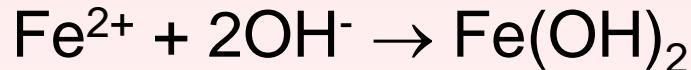

Zaštita od korozije: nanošenje boje na predmete od Fe ili galvanizacija – nanošenje prevlake od drugog metala (elektrolitičkim putem ili umakanjem Fe u rastop metala)

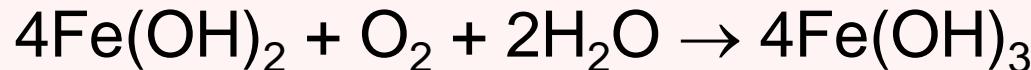
Fe(II)

- bledozeLEN; slaba kiselina
- Fe(II)-soli su bledozeLENE (najpoznatija so: $\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$)

- rastvara se u vrlo baznim rastvorima (**pH > 12**),
nastaje $[\text{Fe}(\text{OH})_3]^-$
- spontano se oksidiše sa O_2 iz vazduha:

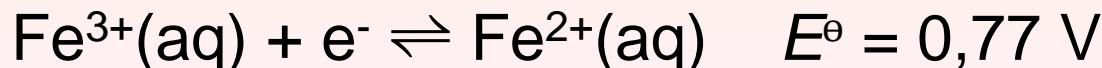
Fe²⁺-jon gradi komplekse

(najčešće oktaedarske, ali postoje kompleksi sa KB = 5,
kao i mali broj tetraedarskih kompleksa)

Fe(III)

- bezbojan na $\text{pH} \approx 0$,
ali zbog hidrolize (pri povećanju pH)
boja od žute do mrke;
- jaka kiselina, intenzivno **HIDROLIZUJE!**
- Fe(III)-jedinjenja su **O.S.**

OKSIDI:

$\text{Fe}_2\text{O}_3(\text{s})$, $\text{Fe}_3\text{O}_4(\text{s})$ - mešoviti oksid $\text{FeO}\cdot\text{Fe}_2\text{O}_3$, $\text{FeO}(\text{OH})(\text{s})$

$\text{Fe}(\text{OH})_3(\text{s})$ se delimično rastvara u vrlo baznim rastvorima
 $(\text{pH} > 12)$, nastaje $[\text{Fe}(\text{OH})_4]^-$

Fe³⁺-jon gradi komplekse (najčešće: KB = 6)

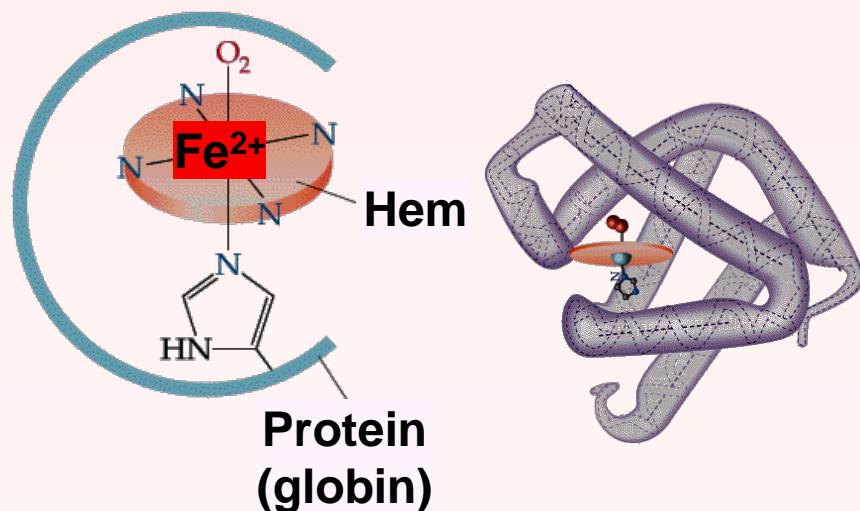
- dokaz za prisustvo Fe³⁺-jona:

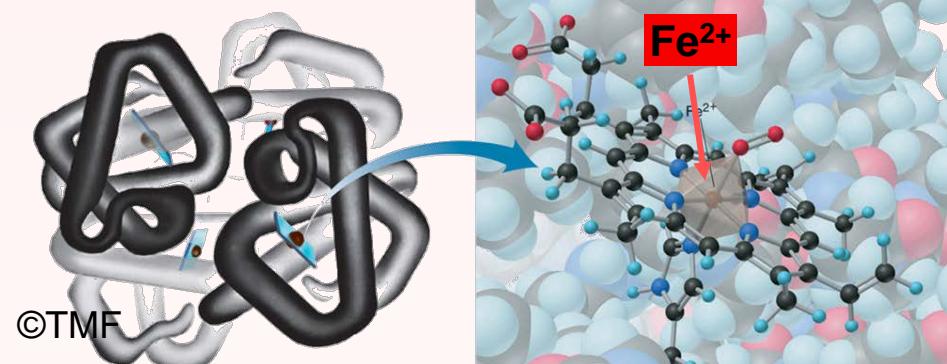
- najstabilniji kompleks Fe³⁺-jona je $[\text{Fe}(\text{CN})_6]^{3-}$,
koji se koristi kao blago O.S.

Veliki značaj Fe-kompleksa u metabolizmu živih organizama!

MIOGLOBIN (transportuje O₂ kroz ćeliju)

HEMOGLOBIN
(transportuje O₂ od pluća do ćelije)

KOBALT

Primena: superlegure za turbine, supermagneti sa samarijumom, LiCoO₂ za Li-jonske baterije, katalizatori, pigmenti, npr. CoAl₂O₄ (kobaltno plavo), radioizotop Co-60 ili ⁶⁰Co.

Podela:

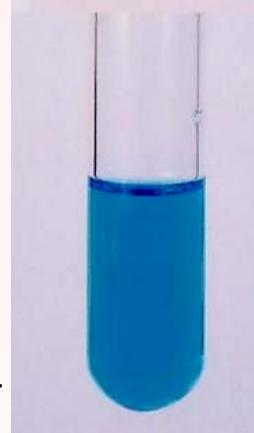
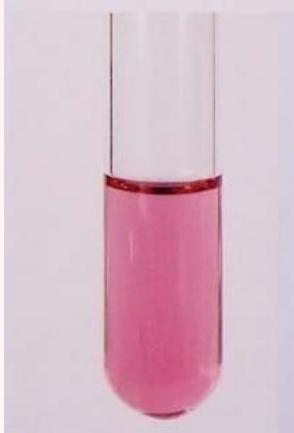
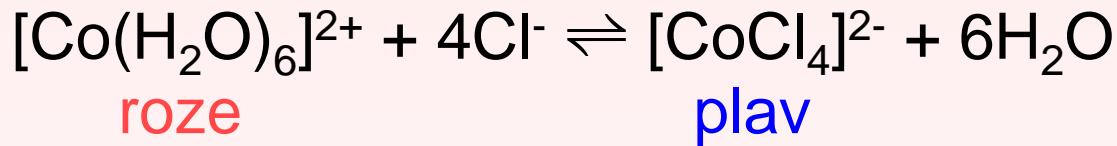
- SOLI uglavnom sadrže **Co²⁺**
- KOMPLEKSI uglavnom sadrže **Co³⁺**
- Jon **Co³⁺** se **lako redukuje** do jona **Co²⁺**:
$$\text{Co}^{3+}(\text{aq}) + \text{e}^- \rightleftharpoons \text{Co}^{2+}(\text{aq}) \quad E^\ominus = 1,92 \text{ V}$$
- Neka **Co(II)**-jedinjenja i odgovarajući kompleksi **lako se oksidišu** do **Co(III)**-jedinjenja:
$$\text{Co(OH)}_3(\text{s}) + \text{e}^- \rightleftharpoons \text{Co(OH)}_2(\text{s}) + \text{OH}^- \quad E^\ominus = 0,42 \text{ V}$$
$$[\text{Co}(\text{NH}_3)_6]^{3+} + \text{e}^- \rightleftharpoons [\text{Co}(\text{NH}_3)_6]^{2+} \quad E^\ominus = 0,10 \text{ V}$$

Co(II)

CoO(s) i **Co(OH)₂(s)** imaju slabo izražena amfoterna svojstva

- Co(OH)_2 se rastvara u vrlo baznim rastvorima ($\text{pH} > 13$), nastaje $[\text{Co(OH)}_3]^-$
 - Co(OH)_2 se oksidiše sa O_2 iz vazduha do $\text{Co(OH)}_3(\text{s})$

Najpoznatije soli: $\text{Co}(\text{NO}_3)_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$, $\text{CoSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$, $\text{CoCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$

©TMF

Boju kompleksa uslovljava geometrija!

Co(III)

Najpoznatije soli: **Co₂(SO₄)₃·18H₂O** i neke stipse

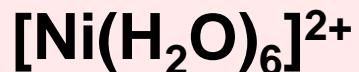
- Co(II)-jedinjenja se oksidišu u Co(III)-jedinjenja u baznoj sredini sa jakim O.S.
- Co(III)-kompleksi su vrlo brojni (KB = 6)

NIKAL

Primena:

- legure Ni (feronikal i dr.)
- niklovanje
- za izradu elektroda (akumulatori, elektroliza)

Ni(II) - jedino stabilno oksidaciono stanje Ni

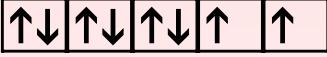

- Ni(II)-soli su zelene
najvažnija so: $\text{NiSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$
- kompleksi su razločito obojeni

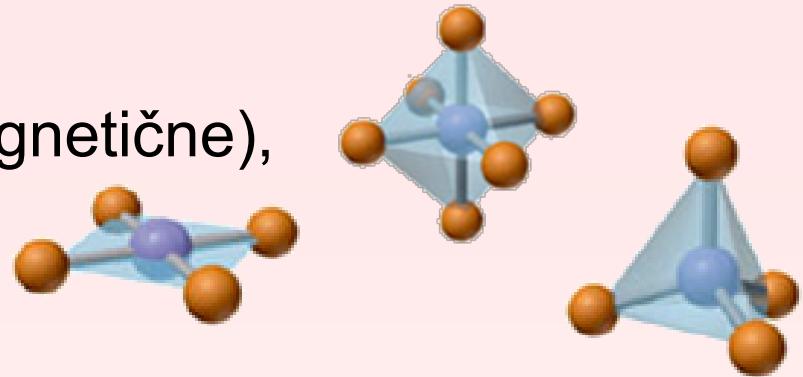

NiO(s) i **Ni(OH)₂(s)** imaju bazna svojstva

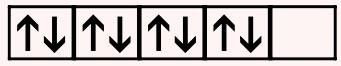
- **Ni(OH)₂** se rastvara u vrlo baznim rastvorima ($\text{pH} > 12$), nastaje $[\text{Ni}(\text{OH})_3]^-$

d⁸ Ni: [Ar]3d⁸4s² **Ni²⁺:** [Ar]3d⁸ **sp³** i **sp³d²**

- **Ni²⁺** gradi **oktaedarske** (paramagnetične), **kvadratne** (dijamagnetične) i **tetraedarske** (sa X⁻), takođe paramagnetične komplekse

Većina kompleksa Ni²⁺ su paramagnetični, spoljašnje-orbitalni, imaju 2 nesparena e⁻ i **sp³d²** (KB = 6 - **oktaedar**) ili **sp³** (KB = 4 - **tetraedar**) hibridizaciju.

 dsp²

Karakteristično za komplekse Ni²⁺ sa ligandima koji imaju jako ligandno polje, npr. **[Ni(CN)₄]²⁻**, i većinu kompleksa **Pd²⁺**, **Pt²⁺** i **Au³⁺**.

PLATINSKI METALI

- izuzetno retki elementi
- sivobeli i sjajni

- hemijski su vrlo inertni
- na vazduhu potpuno stabilni
- jedino se Pd rastvara u HNO_3 ,
a u carskoj vodi se rastvaraju Pt i Pd

Primena:

- elementi i neka jedinjenja koriste se kao katalizatori
- termoparovi
- Pt i legure Pt (laboratorijski pribor, električni grejači, električni kontakti, inertne elektrode, nakit)

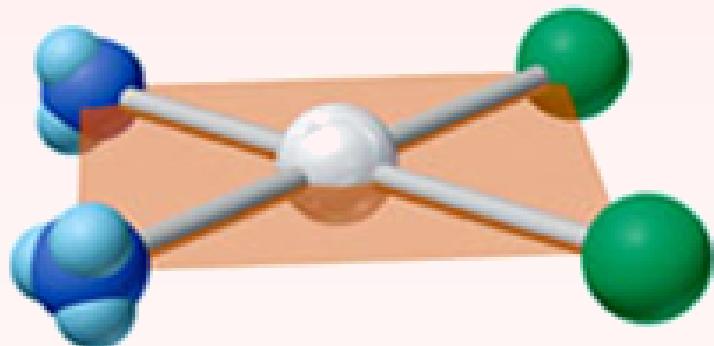
Pd: 4d¹⁰ Pt: 5d⁹6s¹

OKSIDACIONI BROJEVI: II,^{©TMF}IV

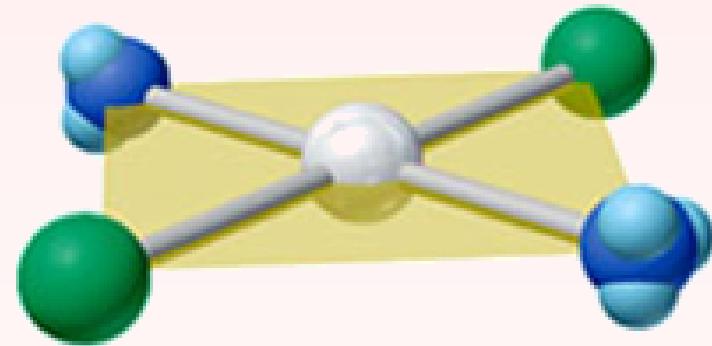
Najpoznatija jedinjenja:

- d⁸-kompleksi Pd²⁺ i Pt²⁺, [MX₄]²⁻;
- mešoviti kompleksi

[PtCl₂(NH₃)₂], ima dva oblika: *cis*- i *trans*-izomer
cis-[PtCl₂(NH₃)₂] ima antikancerogenu aktivnost
(citostatik) i koristi se u hemoterapiji malignih bolesti

cis – [Pt(NH₃)₂Cl₂]

trans – [Pt(NH₃)₂Cl₂]